Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 266. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 23-го ГРУДНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 23, 1980 No. 266 VOL. LXXXVII.

ТИ, ВЕРТЕПЕ, ВОЗВЕСЕЛИСЯ — СЕ БО У ТОБІ БОГ НАМ ЯВИВСЯ!

Окружний Комітет Детройту відбув організаційні наради

Детройт, Мич. (Г. К.). — Для пожвавлення осінньої членської кампанії, як також для перегляду організаційних осягів, Відділу УН Союзу Детройту й околиці відбули в п'ятницю, 31-го жовтня ц. р., в приміщенні УНДому при вул. Мартін чергові організаційні наради.

Збори відкрив і ними провалив голова Округи Роман Татарський, а секретарював Григорій Корб'як. Двадцять приявних осіб заступали дев'ять Відділів. Присутні на зборах були: головний касир УНСоюзу Уляна Дячук, почесний член Головного Уряду Володимир Дідик та головні радні: Євген Репета і Роман Куропась.

Роман Татарський зробив перегляд організаційних осягів кожного Відділу, ствердивши, що в цьому році округа здобула 135 нових членів, але для виконання квоти потрібно приєднати до кінця року ще 75 членів. Однією з причин, чому цю квоту тяжко осягнути, є те, що сім малих і далеко віддалених Відділів є організаційно неактивними і своєю квотою обтяжують Округу. Одначе, не зважаючи на те, що в терені Округи є значне безробіття, більшість секретарів обіцяли збільшити своє членство до кінця біжучого року.

В дальшому ході нарад голова Округи Р. Татарський попросив головного касира мгр Уляну Дячук до слова, яка у своєму зверненні передала привіт від Екзекутивного Комітету та бажала ще кращого успіху на будуче. Уляна Дячук склала признання тим Відділам, а головне секретарям, що приєднали в цьому році десять або більше членів, а ними є: Відділ 94, секретар Р. Татарський приєднав 36 членів; Відділ 174, секретар д-р А. Слюсарчук — 27 членів; Відділ 292, секретар Стелля Федик — 10 членів; Роман Куропась, Відділ 20-10 членів; і Відділ 146, секретар Г. Корб'як — 11 членів.

Також головний касир подякувала і тим Відділам, що по своїх спроможностях приєднали менше число, а саме: Відділ 183 — секретар Петро Загула — 8 членів; Відділ 341 — секретар І. Літинська — 9; Відділ 235, секретар Михайло Бобер — 6 членів; Відділ 175 — секретар П. Базюк — 5 членів; та Відділи 110 і 165, секретарями яких є М. Шумило і Марія Пелехата, по три члени кожний. Мгр У. Дячук просила представників цих Відділів, щоб до кінця року приєднали ще по кілька нових членів і допомогли тим Окрузі осягнути намічену квоту.

Опісля Уляна Дячук поінформувала про фінансовий стан господарки УНСоюзу.

УНСоюз цього року мав більші приходи з інвестицій від попереднього року, але і витрати були більші.

Втрати членства в цьому році є досить поважні. Багато виплачено за дозрілі вивінувальні грамоти, посмертні виплати та передчасне згрошевлення.

Організаційні кампанії проходять по усіх Округах з ціллю приєднати в цьому році 4,000 нових членів, але з огляду на поганий економічний стан в країні ці кампанії не приносять належних успіхів. Є ще надія, що в останніх двох місяцях значне число аплікацій вплине до УНСоюзу.

„Свобода" завжди має труднощі, бо тяжко є підшукати відповідних людей до праці. „Український Тижневик" відокремлено від „Свободи", щоб зменшити кошти. В редакції працює тепер шість редакторів, головним редактором є Зенон Снилик.

Союзівка цього сезону мала гарний успіх і багато гостей. Відбулися успішні табори для дітей, тенісові табори, курси народних танців і Курси українознавства; плянується придбати приміщення для дітей на таборування та побудову дому для сеньйорів або побудову кондомініюм.

(Продовження на ст. 5)

В Байоні померла бл. п. Ольга Петрінчик, працівниця друкарні „Свободи"

Байон, Н. Дж. — У п'ятницю, 19-го грудня 1980 року, померла у шпиталі Дебораг в Бравнс Мілл, Н. Дж., після тяжкої операції бл. п. Ольга Петрінчик, проживши 32 роки життя.

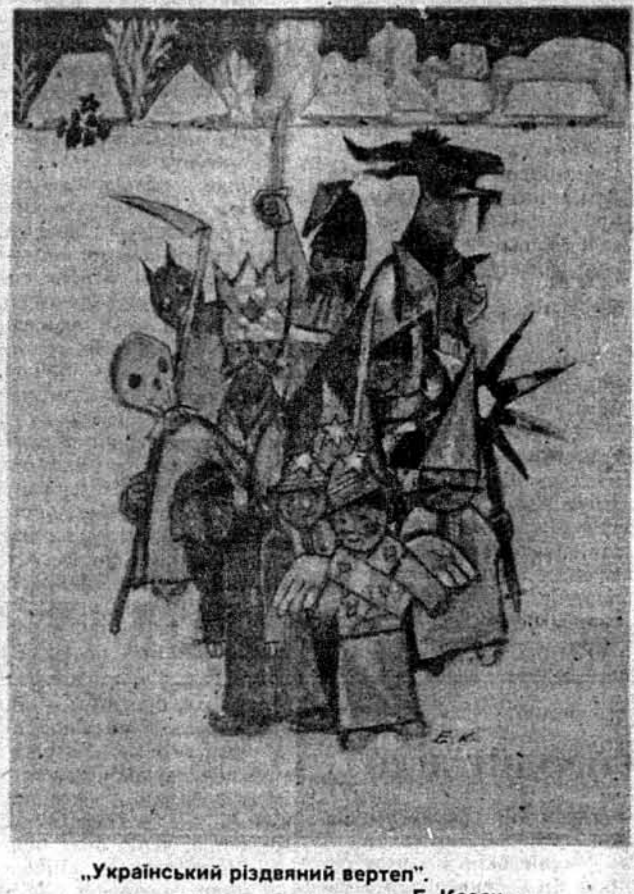
Покійна народилася в Корбаху, Західня Німеччина, а після переїзду зі своїми батьками до З'єднаних Стейтів Америки, жила весь час у Байоні. У квітні 1976 року вона поступила на працю складача у видавництві „Свобода", де працювала як складач на компюторі для „Українського Тижневика" аж до кінця свого життя. Крім щоденної праці Оля цікавилась життям української католицької церкви у своїй громаді, громадським життям і активністю молодечих організацій.

Товариство Вервиці, якого бл. п. Ольга була членом, провело спеціяльні молитви за Покійну в понеділок, 22-го грудня о год. 7:30 вечором тут в похоронному заведенні Когута. Похорон заповіджений на вівторок о год. 9:30 рано з місцевої церкви на цвинтар Чесного Хреста в Норт Арлінгтоні.

В НЮАРКУ ПОМЕР БЛ. П. ІНЖ. МИХАЙЛО ПЛЕШКАН

Нюарк, Н. Дж. — В суботу, 20-го грудня 1980 року, тут помер на 85-му році життя бл. п. інж. Михайло Плешкан, поручник Українських Січових Стрільців і Української Галицької Армії, довголітній член ОбВУА. Панахида — в понеділок, 22-го грудня у похоронному заведенні Литвина в Юніон, Н. Дж., о год. 8-ій вечора; похорон у вівторок, 23-го грудня о год. 9:30 вранці з церкви св. Івана Хрестителя на цвинтар Фермонт — 620 Сентер авеню в Нюарку. Покійний був членом Українського Народного Союзу у 27-му Відділі.

Для вигоди наших читачів одне різдвяне число „Свободи" було видруковане і висилане у четвер, 18-го грудня ц. р., з датою 24-го грудня. Друге різдвяне число друкується в понеділок, 22-го грудня 1980 р., з датою 23-го грудня. У вівторок, 23-го грудня, друкуватиметься число з датою п'ятниці, 26-го грудня; а в четвер, в день Різдва Христового, „Свобода" не появиться.

„Український різдвяний вертеп". Е. Козак

„Днесь поюще..."

Днесь поюще, купно іграймо,
Царя рожденного всі восхваляймо;
Поюще, славляще,
Слава во вишніх, глаголюще!

Ніщо не може само собов стати, —
Ірод же хоче царствувати
Над Христом навородженим,
Младенцем во яслах спелененим.

Цар на осляті в Єгипет вступає,
Ірод своє військо всюди розсилає:
„Відшукати межи скоти
Христа явленного во плоти".

Возхвалімо ж, браття, Всеблагого,
Воспіваймо мудрість Промислу Його,
Що не убієн Христос нарожден,
Од Марії-Діви днесь воплощен!

Янголи всі купно іграють,
Пастушки з ягнятком Бога вітають,
А царі-звіздарі
Несуть Рожденному при дари.

Ти, вертепе, возвеселися,
Се бо у тобі Світ нам явився;
Співаймо, іграймо,
Царя рожденного вітаймо!

У світі

ЗВ'ЯЗКОВІ ЦЕНТРИ АФГАНСЬКИХ повстанців у Пашаварі, Пакістан, подали інформації про нові бої між афганцями і совєтськими відділами. З огляду на зимову пору та великі сніги, які утруднюють рух і пересування в терені, операції більшими з'єднанями майже неможливі. Тим більше, що сконцентровані в різних пунктах совєтські гелікоптери швидко включаються в бойові акції й наносять партизанам великих шкод. У зв'язку з цим партизани намагаються насамперед знищити якнайбільше число гелікоптерів, магазинів пального для них, технічних устаткувань на летовищах, а головно радарову апаратуру й обслугу. Власне це було одним з останніх більших завдань у наскоку на летунську базу в Джаляляббі. Акція закінчилися повним успіхом, виведено з ладу радарові й комунікаційні осередки та знищено шість гелікоптерів, готових до негайного виступу. В часі бойових сутичок при виконуванні того завдання загинуло багато совєтських вояків, на яких афганці напали несподівано.

ПІСЛЯ ЧОТИРОДЕННОЇ ПЕРЕРВИ В ПЕКІНІ знов відбувається процес проти десяти обвинувачених, які виступають у двох окремих групах. У додатку до попередніх два дальші підсудні виголосили останнє слово. Генерал Ву Фашіян, колишній командир летунства, в останньому слові ще раз заявив, що, призначуючи сина маршала Лін Біяо на свого діючого заступники, він не знав, що той ужиє цей пост для організації військового заговору проти Мао і китайського уряду. Тому він не може бути відповідальним за ті злочини, що їх доконав, або плянував і проготовляв Лін Лігуо, син Лін Біяо. Генерал Ву просив це взяти до уваги й уможливити йому дальшу службу для Китаю. Чен Бодо, ідеолог китайського комунізму й колишній особистий секретар Мао Дзедона признав свої помилки й просив, з огляду на своє признання, вік та лихий стан здоров'я, якнайменші кари.

НА ЗРІСТ СПІВПРАЦІ ХРИСТИЯНСЬКИХ збройних відділів у Ливані з ізраїльськими військовими частинами вказує факт, що ці останні майже постійно перебувають озброєні і формаціями на теренах, зайнятих християнськими відділами. Останнім часом повторюються випадки бойової співпраці ізраїльських військових відділів з ливанськими християнськими. Вони створили спільну ударну збройну групу, яка почала акцію прочищування теренів під контролею Об'єднаних Націй від палестинських партизан. Село за селом окупують вони збройно, переводять арешти, а де їм ставлять збройний спротив, ломлять його силою. Число християнських вояків, які беруть участь у тих акціях, невідоме. Згідно з даними ливанського уряду та лівих палестинських і ливанських організацій, ізраїльських вояків є коло триста. Ізраїльські офіційні чинники ані не підтверджують, ані не заперечують цих інформацій, але союзник Ізраїля командир християнських відділів майор Саад Гаддад їх підтверджує.

У ТЕЛЬ АВІВІ, ІЗРАЇЛЬ, ЗАКІНЧИВСЯ конґрес Партії праці Ізраїля. На конґресі обрано нового лідера Шимона Переса, який повинен стати прем'єром Ізраїля після слідуючих виборів, у яких передбачують перемогу Партії праці. Вибори відбудуться не пізніше осени наступного року. Конґрес Партії праці привернув до себе загальну увагу, бо ця партія останньо прийняла нову концепцію розв'язки проблеми західнього берегу Йордану. Вона пропонує поділ того терену між Ізраїлем і Йорданією. Справжньою сенсацією конґресу була участь єгипетських провідних діячів на ньому.

УРЯД САВДІЙСЬКОЇ АРАБІЇ Й ДАЛІ НАСТОЮЄ на тому, щоб ЗСА дозброїли їхню воєнну летунську фльоту. Вони вимагають, щоб літаки американської продукції Ф-15, які вони дістають з ЗСА, були уряджені в додаткові бензинові танки для виконування далеких бойових польотів та мали уряджения для націлювання і скидання бомб. Дотепер американський уряд заперечував їм це. Тепер речник савдійського уряду заявив, що передання тих частин буде пробою намірів і постави Президента-електа.

В Америці

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ РИЧАРД НІКСОН вимагає фінансового відшкодування за те, що його приватні президентські документи ще й досі знаходяться під контролею федерального Уряду і він не має до них жадного доступу. Ніксон уважає, що Вотерґейтська афера вже закінчилась і Уряд президента Джіммі Картера повинен був вже давно дозволити йому користуватись матеріялами, які він хотів використовувати для написання своїх особистих спогадів з часів його президентури. Адвокат колишнього президента формально подав цю справу до повітового суду. Федеральний Уряд настоює, що документи є власністю держави і як такі Уряд може вправді передати їх людині, яка в тому часі була президентом ЗСА, але може й знищити.

МІЖ АДМІНІСТРАЦІЄЮ ПРЕЗИДЕНТА Джіммі Картера і комісією для перебрання влади у Вашінгтоні дійшло перший раз до непорозуміння і словної гострої виміни думок, хоч досі, як заявляють члени комісії, до конфліктів між обидвома сторонами не доходило. Теперішній директор бюджету в Уряді президента Джімі Картера Джеймс Т. МекЕнтаєр відмовився дати дозвіл представникові бюджетової комісії Роналда Реґена Дейвідові А. Стокменові на перегляд бюджету заявляючи, що працівники бюджетового департаменту не були б спроможні приготовити для Стокмена бажані ним інформації, бо вони зайняті тепер іншими працями напередодні закінчення року.

У ЗВ'ЯЗКУ З НОМІНАЦІЄЮ ген. Александра Гейга на державного секретаря в уряді президента-електа Роналда Реґена, демократи в Палаті Репрезентантів і Сенаті розпочали акцію проти нього і заповіли, що голосуватимуть проти його потвердження на цьому становищі. Не зважаючи на те, що ситуація в Сенаті після перебрання влади Реґеном буде цілком інакшою, бо республіканці будуть становити більшість, демократи не дають за виграну і обіцяють винести усі справи на верх пов'язані з Вотерґейтом і функціями, що їх тоді сповняв в Білому Домі ген. Гейґ, будучи шефом персоналу в уряді Ричарда Ніксона. Республіканці натомість кажуть, що якраз ген. А. Гейґ врятував честь американської нації, бо він був тією людиною, яка порадила президентові Ніксонові добровільно зрезиґнувати перед тим, як Конґрес поставить його у стан обвинувачення і завісить у виконанні обов'язків. Не зважаючи на акції демократів, республіканці переконані, що Сенат затвердить Гейґа на його становищі.

ПРОФСПІЛКА АВТОМОБІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ вирішила допомогти компанії Крейслера у її тяжкому положенні і заморозити підвишки для робітників аж до закінчення контракту, тобто до вересня 1982 року. Цей жест профспілки дозволить Компанії Крейслера заощадити 600 мільйонів долярів. Крім того робітники вестимуть всякими доступними їм способами кампанію в користь компанії з намаганням добитися збільшення продажу автомобілів до 13 мільйонів долярів річно. Під теперішню пору компанія продає приблизно половину з цього числа.

ДЕСЯТЬ НАЙБІЛЬШИХ числом населення міст З'єднаних Стейтів Америки були потверджені центральним статистичним бюром у Вашінґтоні на підставі останнього перепису населення. Цими містами є: Ню Йорк, числа населення якого не подається з огляду на перевірку і частинне перечислення, Чікаґо — 2,969,570, Лос Анжелес — 2,950,010, Філядельфія — 1,680,235, Гюстон — 1,554,992, Детройт — 1,192,222, Даллас — 901,450, Сен Дієґо — 870,006, Балтімор — 783,320 і Сан Антоніо — 783,296. Крім десятьох перших, вичислено ще інших 20 міст. У деяких стейтах і містах зріст населення помітно збільшився, наприклад у Сан Хозе в каліфорнії число населення збільшилось аж на 36,1 відсотків. Зріст помітний також в Лос Анжелес і Каліфорнії взагалі та в багатьох інших містах на півдні і заході.

ЗСА ВІДКИДАЮТЬ НОВІ ВИМОГИ ІРАНУ

Теґран, Іран. — Остаточно іранський уряд передав через альжирських посередників свої вимоги для звільнення з ув'язнення американських закладників, які вже більше року перебувають в руках ісламських фанатиків. Умови ці перевищають на багато всі найгірші передбачування. Крім неймовірної високої суми викупу іранський уряд прагне ще й упокорити Вашінгтон.

Ірраціональність у поступуванні теперішніх керівних чинників Ірану виявилася повністю у зформулюванні так званих вимог, які американський уряд мусів би задоволити, щоб іранські привладні чинники звільнили з ув'язнення протизаконно притримуваних американців. Іранці вимагають 24 більйони долярів, що рівняється 460 мільйонів за кожного закладника. Висота фактичного викупу не має рівних в історії. А інші вимоги іранців, які зформульовані у формі фактичного ультиматуму, намагаються упокорити американський уряд. Різні передумови диктує Теґран у численних точках і уступах тексту того ультиматуму. В кінцевому уступі того документу сказано: „Після виконання усіх передумов, поставлених у цьому меморандумі і офіційного потвердження урядом Альжирської народної демократичної республіки, 52 американці, закладники іранської нації, будуть звільнені".

Після отримання того „документу" державний секретар Едмунд Маскі відбув пресову конференцію, на якій він з'ясував американську поставу до цілого ряду точок і подав загальне заключення: „Говорячи коротко, я мушу сказати, що ми вважаємо ту відповідь (іранського уряду) нераціональною і такою, що вимагає від нас акцій, які переступають права Президента".

Беґзад Набаві, міністер для екзекутивних справ іранського уряду, який згідно з публічною заявою того уряду, кермує справами закладників, назвав вимоги іранського уряду „поміркованими" й висловив надію „що вони доведуть до звільнення закладників".

Москва поширює базу під інтервенції

Москва. — Москва, занепокоєна спільним фронтом держав НАТО проти плянованого наступу совєтських і сателітних армій на Польщу та такою самою поставою в усьому світі, шукає оправдання таких інтервенцій.

Досі правною основою в таких інтервенціях була т.зв. „доктрина Брежнєва", яка формулює „право" Москви інтервеніювати збройно в країнах, де, згідно з її кваліфікацією, „загрожені здобутки соціялізму". Тепер „Правда" і інші органи совєтської преси пересувають наголос на „право кожного члена Варшавського пакту закликати війська братньої країни на допомогу в поборенні внутрішньої кризи".

Дипломатичні спостерігачі в Москві добачують у тому аргументуванні дальшу можливість совєтської збройної інтервенції в Польщі. До Парижу прибув Борис Пономарьов, один з найбільш відповідальних речників СССР, який категорично заперечив таку можливість совєтської інвазії на Польщу. Одначе та його декларація не заспокоїла політичного світу, який побоюється, що в даному разі йдеться про звичайний викрут. Наприклад, совєтська преса заперечує будь-яку інвазію совєтських військ на Афганістан, бо йдеться, згідно з її термінологією, про „звичайну братню допомогу". Під претекстом такої „братньої допомоги" совєтські війська можуть окупувати кожну сателітну країну, якщо тільки будь-який партійний комуністичний орган, чи люди, або тим більше комуністичний уряд, чи будь-хто з нього „запросять" їх. Таке розуміння проблеми й така інтерпретація речників совєтського уряду та її пропаґанди занепокоюють Захід. Бо на такій підставі Совєтський Союз має розв'язані руки для наступу на будь-яку „соціялістичну" країну. А від того, як твердять аналітики, вже тільки невеликий крок, щоб визнати право такої „допомоги" на запрошення політичних осіб з будь-якої країни.

Дотеперішню стриманість совєтських державних чинників у справі інтервенції в Польщі загально пояснюють такими причинами: рішуча постава Заходу, спротив населення Польщі, засудження такої акції з боку деяких комуністичних партій у світі, а, мабуть, найважніша, складна ситуація внутрі СССР. На думку аналітиків, ці причини стримують марш Москви на Польщу, хоча вони його не виключають.

Секретар оборони ЗСА засудив Бонн

Вашінгтон. — Секретар оборони ЗСА Гаролд Бравн виступив з промовою на форумі Ради для зв'язків зі закордоном в Ню Йорку, критикуючи рішення уряду Західньої Німеччини не виконати прийнятого ще 1977 року на нараді держав НАТО в Лондоні рішення піднести суму бюджету на оборону 1981 року на три відсотки з узгляднениям інфляції. Секретар оборони підкреслив неоправданість такого поступування в обличчі дальшого зросту совєтської збройної потуги.

Виступ секретаря Бравна загально вважають міродатною відповіддю Уряду ЗСА на поступування уряду Західньої Німеччини. Одночасно в американських колах побоюються, що інші країни НАТО підуть слідами німців. Бравн наголосив, що навіть піднесення бюджету на оборону на три відсотки не дало б змоги втримувати зріст оборонної потуги вільного світу на рівні зросту Совєтського Союзу і його сателітів. Тим більше невиконання того прийнятого зобов'язання мусить спричинити відставання оборонного потенціялу Заходу.

Бравн підкреслив зростаюче заперечування в світі совєтської політики, одначе, на його думку, це не зовсім вирівнює зростання совєтського мілітарного бльоку.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $30.00, 6 months — $16.00, 3 months — $9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нова радість стане

В радісний час очікування Різдва Христового з усіх амвонів, катедр, трибун і інших подіюмів вільного християнського світу лунають заклики до братолюбія, до доброзичливости, до любови до ближнього, як це нам заповів вже майже дві тисячі років Новонароджений Христос.

Ось і наш Президент, засвічуючи лише одну-єдину зірку на вершку різдвяної ялинки перед Білим Домом, а не всі різнобарвні лямпочки-світла, — як це він вже робить вдруге, бо наші закладники все ще в полоні, в Ірані, — закликав громадян ЗСА виявити свою справжню християнську віру тим, щоб робити всім, хто є близько нас, щось добре, щось миле, і в той спосіб всі ми, нехай маленькою мірою, зробимо увесь світ кращим, зменшимо кількість замішання в світі, бо коли те замішання зростає, користають з нього речники і представники Зла, як би вони себе самі не називали.

Нам, українцям, в Америці сущим і по всьому вільному світі на поселеннях, особливо в цьому різдвяному часі, коли на небі з'явиться Вифлеємська зоря, освітлюючи ясла Христові, легко і радісно буде в колі своїх найближчих вітати традиційним „Бог Предвічний народився" своїх найдорожчих, коли ми засядемо до споживання дванадцяти традиційних страв Свят-вечора в навечір'я Різдва. І так, як в давнину і нині, в багатьох домівках українських на різдвяних столах, застелених „та все килимами", буде і одне місце, накрите для святої вечері, але не призначене ні для кого з присутніх. За традицією воно належало колись духові предків і тому одному „неприсутньому" з роду нашого, хто через життєві прерізні перешкоди не зможе прибути до рідного батьківського дому.

Цього ж Різдва ми символічно приймемо до нашого святкового столу, столу зі свят-вечірньою вечерею всіх тих знову, що не з нами, але не тільки з наших рідних, а й незнайомого нам, але вже зрідненого з нами Михайла Метрінка, полоненого в Ірані, і багатьох-багатьох тих, хто в Україні й поза Україною, бо така жорстока й нелюдська воля наїзника на наші землі, совєтського окупанта України. Всіх їх згадаємо в час своєї молитви.

І тоді кожний із нас у день Христового народження дістане більшу віру у кращий, у майбутній час, який неминуче прийде і який ми всі можемо приблизити, якщо сіятимемо доброзичливість, добру волю вже тепер навколо себе, тим — нехай небагато, але зменшуючи замішання в родині, в близькому оточенні, в громаді, а то й у світі, бо знову Нова Радість стане, яка не бувала!

Іван Кедрин

ТРАДИЦІЯ

Традиція — це абстрактне поняття. Проте існує багато таких абстрактних понять, які в житті окремої одиниці, родини, громади і народу грають велетенську ролю. Любов і ненависть, надія і зневіра, відвага і трусливість, радість і смуток, вірність і зрада, енергія і апатія, тріюмф і провал, — і багато-багато подібних взаємосуперечних абстрактних понять приймають у житті людини і житті спільноти реальні форми і мають величезний вплив на формування настроїв і на формування долі людини-народу. Оптимізм і песимізм — це теж абстрактні поняття. І ми ділимо всі їх, ті абстрактні поняття, на позитивні і неґативні. Традиція належить до найпозитивніших — коли її зберігати, коли ту традицію плекати, коли тієї традиції триматися, як нерозривної і обов'язкової частини духового життя.

Свята символіка

Що вартий нарід без традиції, без пошани до своєї історичної традиції, без плекання релігійної традиції? Що варта родина, яка не зберігає традиційних ніби маленьких святкувань — ім'янин батька-матері чи роковин народин своїх найближчих? Коли ми рік-річно відзначаємо роковини тих самих великих історичних подій або щороку віддаємо поклін пам'яті наших великих мужів і жінок, то те святкування увійшло вже в традицію, добру, корисну, конструктивну традицію. Із ходом часу й із зміненими відносинами міняється і традиція, чи пак змінюються традиційні форми. Святкуючи рік-річно Різдво Христове, ніхто з українських поселенців у діяспорі не підкладає під настільник сіна, не підкидаємо під стелю купі. Проте суть залишається та сама: святкування Різдва — найбільшого — поруч із святом Воскресення Христового — свята, символіка якого переступає межі Церкви і релігії та стосується також долі нашого народу.

І коли хтось особливо сантиментальний порівнює Різдво Христове в Україні з часів, коли не було ще безувірної влади, яка має за одну з найважливіших своїх цілей ширити атеїзм та висміювати релігійні свята як „буржуазний забобон", і коли хтось з нас порівнює те колишнє наше українське Різдво з американським, то сумно похитує головою. Тут, мовляв, в Америці, Різдво Христове скомерціоналізоване, тут воно пристосоване до цілої структури держави, яка є державою бізнесу. Різдвяний сезон — це манна для крамниць, які рояться від покупців дарунків. Але ж обдаровувати своїх рідних на Різдво — це теж традиція, традиція шляхетна і добра. І тут, в оцій скомерціялізованій країні, ялинка теж стоїть у великій пошані — у всіх державних і приватних установах, у всіх банках і при вході до всіх великих крамниць пишаються штудерно прикрашені ялинки. Є і штучні, складані, такі, що їх переховують з року на рік, але вони є і вони ввійшли у традицію. І в оцій американській країні, в якій бізнес стоїть на першому місці, завівся традиційний звичай такого масового розсилання різдвяних карток з привітами і бажаннями, як його не було на „всяку нагоду" — та особливо для висилання їх з нагоди роковин народин і з нагоди Різдва Христового. І цьогорічне свято Різдва Христового нагадує теж, що Америка — це країна контрастів і країна парадоксів: з одного боку „комерціялізування" великого церковного свята, з другого — заповнювання в день Різдва Христового ущерть всіх пречисленних святинь на велетенському просторі між двома океанами.

З колядою

У нас, в Україні, також ходили колядники і коляда була у великій пошані. Але тут, в Америці, в періоді Різдвяних свят, який починається вже на яких два тижні раніше і триває який тиждень після Різдва, вся атмосфера окутана колядками. І коли Америка заповнила свої музеї і галерії скарбами европейської культури, то й різні колядки „анектувала" від европейських народів: чудове німецьке „Тиха ніч, свята ніч" чи український „Щедрик" — прийняли американці, як своє. Типовими для американського Різдва є теж десятки у кожному великому місті „Санта Клосів", що подобають на нашого святого Миколая і збирають під крамницями і на рогах вулиць переважно датки на Армію Спасіння, найбільшу харитативну установу. У „Старому краю" вся Коляда йшла на Рідну Школу. Тут, в Америці, відколи Злучений Український Американський Комітет перестав діставати Різдвяну субвенцію від УККА — Різдвяний дар ішов на ЗУАДК, центральну українську харитативну установу. Зле сталося, що збіркова акція українців в Америці занархізувалася, і сьогодні колядники ходять із збіркою пожертв на прерізні цілі, навіть партійно-політичні.

Вірність релігійним традиціям збігається з вірністю національним ідеалам. Тут Церква і нарід найтісніше пов'язані. Ми не раз ставимо собі за взір жидів, як той нарід, який так вперто тримається своїх традиційних свят і своїх обичаїв, хоч від часу зруйнування римлянами Єрусалиму — був розпорошений по всьому світу і тільки на наших очах здобув собі державу, що її з усього довкільного арабського світу визнав один тільки Єгипет. Але однією із найсильніших ланок, які тримають жидів у

(Продовження на ст. 6)

К. Крупський

ЗАВЕРШІМ БЛАГОРОДНЕ ДІЛО

Усі дотеперішні інформативні статті в українській пресі відносно участи українців у будові Парку Бабин Яр у Денвері чомусь найслабше представили один із важливіших чинників в цій участі, а саме — недостатньо представили потребу грошей, які наш Комітет, згідно з умовою, зобов'язався зложити до означеного реченця до каси Фундації Бабин Яр. Цей реченець кінчається із кінцем місяця лютого 1981 року, тобто вже тільки за два з половиною місяці.

Дехто з авторів тих статтей немов з почуттям вдоволення підкреслював, що потрібні нашому Комітетові 25 тисяч долярів — це дуже маленька сума в порівнянні з цілим коштом парку. Це правда, коли глядимо на цю справу тільки в аритметичному відношенні до цілого кошту, однак, в такому випадку ми легковажимо інші важливі чинники дійсности в малій громаді українців Денверу.

Мабуть, що таке представлення справи є причиною того, що досі на ціль української участи в будові парку вплинуло приблизно 50 відсотків потрібної суми, яку Комітет зобов'язався внести до фонду Фундації. Довідавшись про те, що потрібно так мало грошей, кожний подумав собі, що без його пожертви вже обійдуться, і в результаті цього донині вплинуло на цю потребу зовсім мало пожертв.

Було б дуже помилковим уважати кошт української участи в будові цього парку справою тільки української громади в Денвері, яка вже дала доказ направду взірцевої жертвенности на цю ціль і вже зложила майже 30 відсотків із потрібної суми. Для вияснення треба подати, що згаданих 50 відсотків загальної суми включають вже пожертви денверських українців, а це каже нам, як мало пожертв вплинуло з-поза Денверу.

Тут мусимо взяти під увагу факт, що на 200-250 українських родин в Денвері, не більше як четвертина є жертвенною, і на усіх збіркових листах видно ті самі імена, хоч і в різному порядку, а решта українських людей тільки по формі є українцями, які з байдужістю ставляться і до найбільш пекучих потреб українського громадського життя.

Якщо ви, дорогий читачу, ще не зложили пожертви на кошт української участи в цьому дуже благородному ділі, а спроможні зложити якусь пожертву, то, просимо вас, зробіть це негайно. Зробіть це в часі різдвяних свят. Ваша пожертва буде правдивим виявом пошани тіням тих, життя яких передчасно скосив брутальний воєнний буревій німецького нацизму.

Український Комітет Бабин Яр в Денвері звертається з проханням також до вас, українські підприємці і професіоналісти. Ви вже не раз дали доказ вашого зрозуміння громадських потреб. Віримо, що ви прийдете з допомогою і в цій нашій потребі.

Не ставмо в незручне положення членів нашого Комітету, які на протязі вже кількох років працюють добре і віддано. Переговори з жидами не є легкою справою. Не раз треба було терпеливо вислухати традиційні докори, кидані в бік українського народу. Зовсім зрозуміло, що жиди могли легко обійтися без невеликого, у відношенні до загального кошту, вкладу фонду з українського боку, але, завдяки умілим і стійким старанням нашого Комітету, міські чинники потрактували українців нарівні з жидами і навіть поставили вимогу, щоб сторони погодилися, бо тільки під такою умовою могла продовжуватися розпочата будова парку.

Як прийде час, то на цю тему треба буде написати багато більше, а покищо, стосуймо практичний американський вислів: „Перші справи — першими". Зараз перед нами є першим — обов'язок на час зібрати потрібну суму грошей. Хочеться вірити, що українська громада в Америці і сусідній Канаді не допустить до того, щоб через брак кількох десяток тисяч долярів усі наші старання пішли намарне.

Здається, що наш Комітет, сконцентрувавши свою увагу на основній справі договорення з жидами, не встиг відповідно заплянувати видатків, пов'язаних з українською участю в будові парку-пам'ятника.

Наприклад, наш Комітет звернувся до усіх українців в Америці з проханням зложити тільки таку суму грошей, яку він зобов'язався внести до Фундації Парку Бабин Яр, а насправді усі наші видатки, пов'язані з участю українців у будові парку, будуть далеко більші. Наприклад, у зв'язку з церемоніяльним відкриттям того парку напевно вирине потреба доброї інформативної брошури у формі книжечки з відповідною інформацією з історії визвольного руху українського народу та фактами про втрати в людях і майні в часі німецької окупації.

В такій брошурі обов'язково повинна бути етнографічна карта України і стаття про відновлену українську державність в 1918 році, та факти про те, якими правами наділив уряд Україн-

(Продовження на ст. 6)

Різдвяний спогад

Друкуємо вірш, що його колись написав сьогодні вже покійний засланець на Сибір, ініціяли прізвища якого позначені літерами — В.Р. Цей вірш прислав 20-го лютого 1966 року один громадянин Франції до Українського Музею в Клівленді.

В снігах заполяр'я на півночі дикій,
Де шість місяців сонця нема,
По тундрі розтягся концтабір великий,
В центральнім лагпункті тюрма.

Людей тут мордують кати із спецзони,
Обіцяють їм смерть або „рай".
„Мы сможем угробить людей миллионы,
Но и этот освоим мы край".

„Нам треба здобути руду і метали,
Ми збудуємо тут комбінат,
Тут будуть порти і морськії причали,
Засвітить мільйон кіловат.

„Залиште ви Бога і всі забобони,
В безбожну вливайтеся рать,
Для всіх же упертих ми маєм спецзону
Та й будем на Марс відправлять."

Про це так писали чекісти в наказі,
Так Сталін з Кремля диктував,
Тим засобом скрізь на кривавій цій базі
Сатана комунізм будував.

В тюрмі цій жахливій, у люті морози
На бетонній підлозі в гною,
Склонивши коліна, стоїть слуга Божий
Й молитву він творить свою.

І молиться він за дітей, за дружину,
За своїх ворогів і катів,
За нещасну та любу свою Україну
І за всіх підсовєтських рабів.

Не стало страдальця Христової віри:
На Різдво розстріляли кати,
І тільки пурга, що гуля по Таймирі
Колись зможе кости його там знайти.

І знов пригадав я твої святі муки,
Тортури і морок тюрми
І голод і холод, і сльози розлуки,
Й шалений терор сатани.

Тепер ми живем у землі Вашінгтона,
Святкуєм щасливо Різдво.
І дзвонять у храмах врочисто скрізь дзвони.
В Різдвяних вогнях торжество.

І чути, співають нам ангельські хори:
Слава у вишніх і мир на землі,
А там, в концтаборах, у муках і горі
Гинуть в'язні в кривавій імлі.

І сняться нам часто страждання народу,
„Чорний ворон" і трупи, і жах,
Ми вірим: прийде благодатна свобода,
А червоній деспотії крах.

Багато прийшлось пережити нам горя
За чверть віку в пекельнім раю,
Присвячую вам я, страдальці Христові,
Каторжанську цю повість мою.

Автор бл. п. В. Р.

Василь Пилишенко

Як у нас колись колядували

На перший день Різдва Христового, в 4-ій годині по полудні, правилась в церкві вечірня. На цю вечірню, крім інших людей, обов'язково приходили всі парубки, які закінчили 18 років. Після вечірні вони ходили з колядою. А щоб перевести цю коляду, згідно устійненої традиції, обирано для цього двох найбільше шанованих в громаді парубків.

Отже по вечері, парубки виходили за церковну огорожу, на горбок і там один із них, голосно до всіх промовляв: „Ну, то як панове-молодці? Чи будемо ходити колядувати, як ходили чи ні? Тоді другий з гурту говорив так: „Не по нас це насталo, не по нас і перестане! Як ходили так і будемо ходита!" Відтак промовив знов перший парубок: „То кого виберемо за березу, і його помічника?" Тоді із гурту можна було почути декілька імен, наприклад: Івана, Василя і т. ін.. Опісля цей, що проводив гурток, знову вигукнув: „Хто за Василя, то нехай відійде направо, а хто за Івана — наліво. І коли вже гурт поділився, то тоді за ким більше було голосів, той ставав бере-

(Закінчення на стор. 5)

О. Генрі

ДАРИ ВОЛХВІВ

(Із збірки оповідань — „Чотири мільйони")
(Переклала: Любов Коленська)

Один доляр вісімдесят центів. Це все. Шістдесят центів із них — дрібними монетами. І якже тоді паленіли в неї щоки, бож мовчки — внутрі вона не схвалювала цього, щоб ради цієї мізерної ощадности — вона мусіла торгуватися за кожний цент з бакалійником, різником і продавцем городини. Делла перерахувала тричі. Один доляр вісімдесят центів. А завтра ж Різдво.

Єдине, що їй тепер залишилось зробити — це кинутись на старенькую кушетку і заридати. Делла так і зробила. З чого насувається філософський висновок, що життя складається із сліз, зідхань і усмішок, при чому переважають зідхання.

Поки господиня цього дому переходить оті всі стадії, погляньмо на самий дім. Умебльоване помешкання за вісім долярів тижнево. У цій обстановці не було ще злиденности „вопіющої під небеса", а радше, красномовно сказавши — мовчазне убозтво.

Унизу, біля парадного входу — скринька на листи, крізь щілину якої не зміг би протиснутись ані один лист, і ґудзик електричного дзвінка, з якого звичайному смертному не пощастило б видобути звук. У додатку до цього — візитівка з написом: „Мр. Джеймс Диллинґгем Янг". У недавньому періоді достатку, коли ще власник цього прізвища заробляв тридцять долярів тижнево — оте „Диллинґгем" пишалося на всю довжінь. Тепер, коли його прибуток змалів до двадцяти долярів, літери в слові „Диллинґгем" потьм'яніли, начебто вони поважно застановлялись — чи не скоротитись би їм на скромне і невибагливе „Д". Але коли мр. Джеймс Диллинґгем Янг, підіймаючись сходами вгору на верхній поверх, приходив додому, його зустрічав завжди той самий вигук — „Джим" і ніжні обійми міссіс Джеймс Диллинґгем Янг, яку вже вам представлено іменем Делли. А це було справді дуже мило.

Делла перестала плакати і провела пушком від пудри по щоках. Вона тепер стала біля вікна і гляділа похмуро на сірого кота, який прогулювався біля сірої огорожі по сірому подвір'ї. Завтра Різдво, а в неї тільки один доляр і вісімдесят центів на подарунок Джимові. На протязі довгих місяців вона щадила буквально кожний цент — і ось це все, що могла зібрати. Двадцятьдвома долярами в тиждень далеко не „зайдеш". Видатки виявились куди більшими, ніж вона розраховувала. Та з видатками завжди так буває. Лише один доляр відімдесят центів на подарунок Джимові! Її Джимові! Скільки радісних годин вона провела у роздумуванні, що б такого йому подарувати на Різдвяні Свята. Щось, що було б особливе, дорогоцінне, щось, принаймні, хоч трошки гідне тієї почести бути власністю Джима.

У простінку поміж вікнами стояло трюмо **. Чи вам колинебудь приходилось дивитися у трюмо восьмидолярової умебльованої кімнати? Тільки дуже худа і дуже моторна людина, стежачи за послідовною зміною свого відображення у його вузьких прорізах могла уявити собі доволі точно свій зовнішній вигляд. Деллі, яка була тендітної будови, пощастило оволодіти цим мистецтвом.

Враз вона крутнулась від вікна і кинулася до дзеркала. Її очі розіскрились, але не пройшло кілька секунд, як обличчя у неї пригасло. Бистрим рухом вона повиймала шпильки і розпустила волосся.

Треба вам знати, що в родині Диллинґгемів були два скарби, якими вони незвичайно гордилися. Один із них — золотий годинник, який колись був власністю Джимового батька і діда, а другий — це Деллине волосся. І навіть, якщо б навпроти їхнього дому проживала сама цариця Савська, будь-якого дня Делла, помивши голову, неодмінно просушувала б розпущене волосся, навмисне тільки для того, щоб заставити померкнути всі самоцвіти і прикраси її величества. І навіть, якщо б сам цар Соломон, бувши в цьому домі портьєром, зберігав у підвалі всі свої багатства, Джим, проходячи попри нього, кожного разу виймав би з кишені свій годинник, навмисне тільки для того, щоб побачити, як він від зависти рве на собі бороду.

І от, чудове волосся Делли розсипалось — і переливалось блиском, зовсім так, немов струмені каштанового водоспаду. Воно сплило нижче колін, і, неначе мантія, загорнуло всю її постать. Але вона зараз же поквапливо і схвильовано почала підбирати його вгору. Потім, завагавшись, вона стояла хвилину, і дві-три сльозини впали на знищений червоний килим.

Старенький брунатний жакет — на плечі, старенький брунатний капелюх — на голову. Й, метнувши спідницями, із іскряним блиском у ще вологих очах, вона помчалася вниз, на вулицю.

Вивіска, біля якої вона зупинилася, повідомляла: „M-me Sophronie. Всілякі можливі перетвори з волосся". Делла вибігла на другий поверх, із трудом перехоплюючи віддих, зупинилася. Мадам — дебела, уся якось надто біла, від якої віяло холодом — аж ніяк не подобала на „Софронію".

— Чи ви не купили б мого волосся? — поспитала вона у мадам.

— Я купую, волосся, — відповіла мадам. — Але здійміть капелюх, треба поглянути, як воно виглядає.

Знову заструменів каштановий водоспад.

— Двадцять долярів, — сказала мадам, вправною рукою підійнявши густу масу.

— Давайте їх мені швидко, — сказала Делла.

Ох, ті дві наступні години пролетіли на трояндових крилах, пробачте за мою втерту метафору. Делла перекидала все в крамницях у пошукуваннях за подарунком для Джима.

Нарешті вона знайшла. Без найменшого сумніву це спеціяльно зроблено для Джима і тільки для нього. І хоч вона все в крамницях перевернула „догори дном", подібного цьому вона не бачила ніде. Це був плятиновий ланцюжок для кишенькових годинників — із елеґантним і скромним орнаментом, який чарував своєю справжньою вартістю, а не показним блиском; такий, якими повинні бути всі дійсно вартісні речі. Він навіть був вартий Годинника. Як тільки Делла його побачила, зразу вирішила, що цей ланцюжок повинен належати Джимові. Він був таким же самим як і Джим. Скромність і достоїнство — ці прикмети були притаманні їм обом. Прийшлось їй заплатити двадцять один доляр, і Делла поспішила додому з вісімдесятьма центами. Ставши власником такого годинника, Джимові не буде соромно в будь-якому товаристві поцікавитись, котра година. Бож хоча і який чудовий був його годинник, але з огляду на його дрантивий шкіряний ремінець, він споглядав на нього іноді крадькома.

Та коли Делла повернулася додому — розсудок і розважливість взяли верх над її захопленням.

Вона вийняла рурки до завивання волосся, запалила газ, і почала направляти руїну, спричинену її великодушністю і любов'ю. А це завжди велетенське завдання, мої приятелі, надлюдське завдання.

Проминуло сорок хвилин — і її голову покрили дрібні, тісно прилягаючі до голови кучері, що уподібнило її до хлопчика-гульвіси. Вона глянула на своє водображення у дзеркалі — довгим, уважним і критичним поглядом.

— Якщо Джим не вб'є зразу, як тільки на мене погляне, то він скаже, що я скидаюсь на хористку з Коні Айленду. Але що мені було вдіяти, ох, що мені було вдіяти, коли в мене був один доляр і вісімдесят центів!

У 7-ій годині кава вже була готова, а розігріта сковорода — приготована, щоб у ній смажити баранячі котлети.

Джим ніколи не спізнявся. Делла, затиснувши в руці плятиновий ланцюжок, сіла на краєчку стола, поблизу дверей, якими він завжди входив. Незабаром вона почула його кроки внизу на сходах першого поверху — і в тій хвилині вона поблідла. У неї була звичка відмовляти тихі і короткі молитви, звертаючись з проханням у щоденних, дрібних справах, і тепер вона поквапливо прошепотіла: „Боже, вчини так, щоб він подумав, що я далі гарна".

Двері відчинилися і ввійшов Джим, замикаючи їх за собою. Він був дуже худий і з нього проглядала велика затурбованість. Бідний парубійко, нелегко в двадцять два роки бути обтяженим родинними обов'язками. Йому давно вже потрібно пальто і рукавичок в нього не було.

(Продовження на ст. 5)

x) волхв — у давніх слов'ян — ворожбит, чарівник.

xx) трюмо (фр.). — велике до стелі дзеркало, свічадо; в архітектурі — міжвіконня.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ,
НОВИМ РОКОМ
та
СВЯТИМ ЙОРДАНОМ
усіх Жертводавців та Людей Доброї Волі
вітає
о. ВАСИЛЬ ПРИЙМА
з Люрду

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року!
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Остап і Віра Тершаківці
з донечками
Дорою і Анісою

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р НЕСТОР і НІЛЯ СЕНДЗІКИ
Doylestown, Pa.

Веселих Свят і Щасливого Нового Року
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Любов М. і Мирослав Роговські
Ірвінгтон, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
НЕСТОР і ТОБІ РОГОВСЬКІ

Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
РІДНИ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Марійка, Василь, Андрея і Александра
ТЕРШАКОВЕЦЬ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
найкращі побажання
та сповнення мрій
в НОВОМУ РОЦІ
пересилають
Мирослав, Каміля й Оля
СМОРОДСЬКІ

З надходячим Празником
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
всім Рідним, Близьким та Знайомим
найщиріші побажання
Веселих Свят та Щасливого Нового Року
засилають
ОЛЬГА і д-р МИКОЛА КУЗЬМОВИЧІ

Дирекція Українського Освітньо-Культурного Центру в Філядельфії, Па.
бажає
Ієрархіям Українських Церков, Громадським Установам, своїм Членам та всій Українській Спільноті тут і на Рідних Землях
Веселих та Щасливих
Свят Різдва Христового та Нового Року!
Також при цій святочній нагоді, Дирекція складає щиру подяку свойому Членству та жертводавцям за матеріяльну підтримку і закликає все Громадянство Філядельфії до членства та співпраці.
Адреса УОКЦентру:
UKRAINIAN EDUCATIONAL AND CULTURAL CENTER
700 Cedar Road ■ Philadelphia, Pa. 19111

РАДІСНИХ СВЯТ
Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
д-р РОБЕРТ і ДІЯНА КЕЙБІДА
з дітьми Христофором і Мелісою
РОДИННИЙ ДЕНТИСТ
1855 Springfield Ave. • Maplewood, N.J. 07040
Tel.: (201) 761-4831

Веселих Свят Різдва Христового Різдва
і Щасливого Нового Року
бажають
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
д-р ОСИП і ЛІДІЯ ОРИШКЕВИЧІ
з Дітьми
Бруклин, Н.Й.
З нагоди Христового Різдва, складаємо 100.00 дол. на Український Науковий Інститут Гарвардського Університету.

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
і
Щасливого Нового Року!
бажають
д-р БОГДАНА РІВЕС-СВИСТУН
з Родиною

Веселих Свят Різдва Христового
Родині, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Зенон і Надя Матківські
з дітьми: **Зенею, Любцею, Оленкою і Еріком Левом**

Веселих Свят Різдва Христового
і Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Ярослав, Оля і Місьо
СТАВНИЧІ
Ратерфорд, Н. Дж.

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят Різдва Христового
та
Щасливого Нового Року
засилають
Інж. Евстахій Филипович
Олена Филипович
Ірена Міляновська

Родині, Приятелям і Знайомим
найсердечніші побажання
Веселих Свят Різдва Христового,
Щасливого Нового Року
та сповнення всіх мрій
бажають
МАРІЯ і БОГДАН РОБАКИ
з Родиною

УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНА СЛУЖБА
колишній Український Червоний Хрест на чужині
з нагоди Різдва Христового та Нового Року
шле найщиріші побажання
Веселих Свят і Щасливого Нового Року
Блаженнішому Патріярхові, Кардиналові ЙОСИФОВІ, Високопреосвященнішим Ієрархам і Всечеснішому Духовенству Українських Церков, Українським науковим установам, товариствам, молодечим організаціям, шкільній молоді, Прихильникам і Добродіям, нашим Жертводавцям, Збірщикам, Самопомочі враз із своїми Відділами, Жіночій Українській Допомоговій Організації, Головна Управа в Ню Йорку із Відділами, Лікарським Товариствам, Українській пресі, Представництвам, Станицям, Уповноваженим і всьому Членству УМХС та всій Українській Спільноті на чужині і в Рідному Краю.
РАДА і УПРАВА УМХС

Веселих Свят
Різдва Христового
і Щасливого
Нового Року
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
АНДРІЙ і НІНА МАРК
з донями
АНДРЕЄЮ і НІНОЮ
Форест Гілс, Мд.

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
в ЗСА, Канаді, Україні й інших країнах світу
Веселих Свят Різдва Христового
і
Щасливого Нового Року
щиро бажають
Володимир і Женя
Василенки з Родиною

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Неоніля і Іван Тершаківці

ХРИСТОС РОДИВСЯ!
Родині, Приятелям і Знайомим
РАДІСНИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
Евгенія Курилович-Чапельська

ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
у обидвох стилях,
Друзям і всім Знайомим
бажають
Warm Min. Springs, Fla. **Анна й Антон Качала**

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ та НОВИМ РОКОМ
щирі побажання
шлють
Мейпелвуд, Н. Дж. **Надя і Ярослав Бігуни**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Родині, Приятелям і всім Знайомим
бажає
Дарія Стахів зі синами **Юрком і Мирком**

Всім нашим Дорогим Рідним, Приятелям і Знайомим, святкуючим після бажаючого стилю,
бажаємо
ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО та ЗДОРОВОГО НОВОГО РОКУ!
Веніс, Фльорида **Дарія і Володимир Ломницькі**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають
Мейплвуд, Н. Дж. **Евгенія і Андрей Ратичі**

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ВСЬОГО ДОБРА
в НОВОМУ РОЦІ
бажають
ЛІДА й Інж. БОГДАН ГАЙДУЧОК

Радісних Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
д-р Олександер, Ярослава, Борис
і Марко Ґудзяки
Христос Раждається!

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
НОВОГО РОКУ
найщиріші Побажання
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
пересилають
Д-р ЮРІЙ і АРІЯДНА ЧИРОВСЬКІ
з донечкою ТАМАРОЮ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім Приятелям та Знайомим
бажає
Д-р Володимир Бунецький
S. Venice, Florida

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і
НОВИМ РОКОМ
щиро й сердечно всім добром
вітає
Ієрархів і Духовенство Українських Церков, Управи й Членство всіх українських наукових, культурно-освітніх, ветеранських, жіночих, професійних, братсько-допомогових, харитативних і молодечих організацій, а зокрема все Українське Громадянство Філядельфії
Управа
Українського Конґресового
Комітету Америки
у Філядельфії

З Різдвом Христовим і Новим Роком!
УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ МЕДИЧНИХ НАУК
складає найкращі побажання
і сердечно вітає
Ієрархів Українських Церков, Членів Академії і Приятелів Медичних Наук, Українські Наукові Установи у Вільному Світі та все Українське Громадянство
ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
Проф. д-р Лев Дмоховський, президент

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ
щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів, і сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, вирозумілість, за підтримку та відвідування нашої Оселі.
ВСІМ ПРАЦІВНИКАМ СОЮЗІВКИ, ЧЛЕНАМ І УРЯДНИКАМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, БАЖАЄМО УСЬОГО ДОБРА-ЩАСТЯ, ЗДОРОВ'Я ТА НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ У НОВОМУ РОЦІ.
ХРИСТОС РОДИВСЯ!
За Управу Союзівки: ВОЛОДИМИР КВАС

TO ALL OUR GUESTS AND FRIENDS WHO PATRONIZE OUR ESTATE AND TO ALL EMPLOYEES AND TO ALL MEMBERS AND OFFICERS OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION WE EXTEND
BEST WISHES FOR
A JOYOUS CHRISTMAS
A HAPPY NEW YEAR!
SOYUZIVKA
WALTER KWAS, Manager

Традиція

(*Продовження зі стор. 2*)

тісному зв'язку з їхнім історичним минулим і їхньою релігією, є саме традиція. У популярній американській музичній драмі „Скрипаль на даху" („Фідлер он ди Руф") старий жид з білору- звеличаємо славетну коляду „Бог Предвічний" і що вільній українській громаодновірами в інше місце, співає „Традиція, тримайтеся традиції" — вона незалежна від часу і обставин.

Український нарід зберігає традиційні звичаї і вірний національно-патріотичним святкуванням. І немає в українському народі такого фанатичного прив'язання до анахронічних традиційних релігійних форм, як, наприклад, у сучасному Ірані, де панівний там теократичний режим завертає історію назад, наказуючи, наприклад, жінкам ходити у довгих чорних сукнях, закривати обличчя серпанками і відрубує голову жінці, яка дозволила собі на любов з чужинцем. Такі традиційні обичаї негативні і зберігання їх виходить на шкоду народові. Тому бачимо, що більшість мусулманських народів відкинула іранський фанатичний традиціоналізм, як несумісний з духом нинішнього часу.

Встановім добру традицію

Проте традиціоналізм у принципі — це міцне, сильне коріння, що в'яже сучасне з минулим. Ми не хочемо, щоб у традицію увійшло в нас сіяння заколоту в громаді, а щоб традиційним було Шевченкове братолюбіє. Ми прагнемо пригадати всім землякам, чоловікам і жінкам, людям всіх партійно-політичних поглядів, що всі ми без різниці звеличаємо славетню коля - ку „Бог Предвічний" і що Різдвяний час — це найкраща нагода дошукуватися спільного, а не розбіжного у вільній українськ ій громаді. Молімся, щоб Бог Предвічний зробив чудо і привернув всім без вийнятку зрозуміння конечности єдности, пошанування іншої думки та відмови від накидування своєї волі інакомислячим, бо основно у вірі в одну Україну і в одного Бога, у зберіганнях всіма нами національно-історичної і релігійної традиції немає між нами ніяких різниць.

Окружний Комітет...

(*Продовження зі стор. 2*)

УНСоюз замовив виготовлення двох фільмів: один про УНСоюз і забезпечення, а другий про початри українські еміграції в Америці.

У пляні праці на майбутнє Уляна Дячук згадувала про підвишку дивіденди на підставі кляси віку та суми забезпечення членів, виготовлення нових грамот для всіх кляс забезпечення та про позички для студіюючої молоді.

„Українська Будівля", яка є гордістю УНСоюзу та яку часто відвідують українці з різних країн свого поселення, фінансово себе оплачує і приносить гарний чинш. Також згадала головний касир про сусідній апартаментовий будинок, якого УНСоюз є спонзором.

Переходячи далі, Уляна Дячук коротко згадала про перебіг XIII Конгресу Українців Америки, що відбувся 10-11-12-го жовтня у Філядельфії. Пояснюючи становище УНСоюзу на Конгресі, вона підкреслила, що протягом 40-років УНСоюз вкладав велику частину своєї праці в розбудову Українського Конгресового Комітету та займав у проводі визначні місця.

На третій день Конгресу представники УНСоюзу не погодились на знесення ротаційної системи, в якій чотири (4) Братські Союзи були заступниками голови УККА. На знак протесту представники УНСоюзу та Братського Союзу вийшли із залі нарад.

УНСоюз з УККА не виступив і є можливість, що справа буде полагоджена.

На закінчення У. Дячук, повертаючись до союзової теми, апелювала до секретарів, Відділів та управ, щоб доложили всіх старань і приєднали ще по кілька нових членів до Нового Року, щоб Детройтська Округа була однією з кращих у табелі Округ УНСоюзу.

Голова Округи Р. Татарський подякував Уляні Дячук за дуже змістовну й інформативну доповідь і попросив присутніх до слова.

В дискусії на різні союзові теми забирали слово: головний радний і секретар Р. Куропась, гол. радний Є. Репета, Г. Корб'як, С. Федик, Я. Базюк, П. Залуга, ред. П. Рогатинський та д-р А. Слюсарчук.

В довшій дискусії д-р А. Слюсар порушив ряд секретарських справ, відносно грамот ДП-65 та П-20, а також справу дивіденди, яку секретарі мусять висилати власникам виплачених грамот. На всі запити і побажання У. Дячук дала вичерпну відповідь. Щодо висилки дивіденд, то Екзекутивний Комітет вислав заклик до всіх секретарів, щоб переслали адреси своїх членів, і тоді Головна Канцелярія буде висилати дивіденду впрост до членів. Одначе, не всі секретарі на це звернення відгукнулися.

В дальшій дискусії забрав слово голова 75-го Відділу ред. П. Рогатинський, який сказав, що Український Народний Союз мусить підшукати добре вишколених і платних продавців у даному фаху так, як роблять продавці американських обезпеченевих компаній, щоб мати доступ до тут народженої молоді та для людей різних професій. „Система, на якій опирається УНСоюз, на сьогоднішній час перестаріла і потрібно стосувати нові методи."

Щодо справи XIII Конгресу УККА, П. Рогатинський сказав, що він уважає становище, яке зайняла Екзекутива УНСоюзу відносно УККА, досить небезпечним і кликав повернути представників УНСоюзу на зарезервовані для них пости в Екзекутиві УККА.

Опісля забрав слово головний радний УНСоюзу Є. Репета. Він також уважав, що не було достатньої причини представникам УНСоюзу опускати залю нарад. Торкаючись інших справ, Є. Репета сказав, що Екзекутива УНСоюзу не подбала як слід, щоб відділи УНСоюзу ставали платниками Національного Датку; що представники УНСоюзу, приїхавши на окружні наради чи загальні збори Округи, не поцікавились, щоб при нагоді мати коротку зустріч з Відділами УККА чи збірщиками Національного Датку, і що на Конгресі УККА на 400 Відділів УНСоюзу було тільки 39 делегатів; і, мовляв, сюди приїжджали д-р І. Флис, головний предсідник УНСоюзу, та Уляна Дячук, головний касир УНСоюзу і касир УККА, але вони начебто навіть не згадали про справи УККА, то пощо сьогодні лунають нарікання, що УККА перебрало одно політичне угрупування."

У. Дячук, на закиди супроти її особи, вияснила, що насправді роз'їжджаючи по різних теренах, вона порушувала справи УККА. Вона брала участь у Чікаго у окружних нарадах Відділів УККА на середнім Заході і напевно була б учасником інших нарад, якщо б Екзекутива УККА їх заплянувала. Будучи касиром УККА, багато часу, праці і труду присвячувала вона цій установі.

УНСоюз має дещо менше, як 400 Відділів у ЗСА, з яких 178 Відділів є членами УККА і постійними платниками Національного Датку. В липні ц. р. У. Дячук вислала до цих Відділів обіжний лист з інформаціями про XIII Конгрес УККА та реєстраційні листки. УНСоюз не може наказувати своїм Відділам, які є незалежними клітинами, що вони мають робити, як це діється в інших організаціях.

Володимир (Бойд) Борискевич домагався закрити дискусію на теми УККА, мовляв, що тут сьогодні відбуваються союзові наради УККА.

Головний радний Є. Репета поставив внесок, щоб внести відповідну резолюцію і подати її під голосування. Ред. П. Рогатинський прочитав текст пропонованої резолюції, яка вимагає від Головного Уряду УНСоюзу привернути представників на зарезервовані для них в Екзекутиві УККА місця та передав його голові Округи під голосування. За резолюцією голосвало п'ять осіб, чотири були проти, а вісім учасників стрималися від голосування. На цьому наради закінчено.

Дари волхвів...

(*Продовження зі стор. 2*)

Джим знерухомів біля дверей, нагадуючи собою сетера, коли він поблизу зачує перепела. Його очі зупинилися на Деллі з таким виразом, якого вона ніяк не могла збагнути — їй стало моторошно. Не був це ані гнів, ані здивування, ані осуд, ані жах — ніодне з тих почувань, яких вона очікувала. Він просто дивився на неї, не відриваючи свого погляду, і його обличчя не міняло свого дивного виразу.

Делла рвучко зіскочила зі стола і кинулась йому назустріч.

— Джим, милий мій, — вона скрикнула, — не дивись так на мене. Я постригла волосся і продала його, тому, що не змогла б того пережити, щоб чимось не обдарувати тебе на Різдво. Воно знову виросте. Адже, правда, ти на мене не сердишся? Я інакше не могла. У мене дуже швидко росте волосся. Ну, Джим, привітай мене з Різдвом, і радіймо святами. Якщо б ти знав, який чудовий подарунок я для тебе придбала!

— Ти постригла волосся? — з натугою запитав Джим, — неначебто не зважаючи на посилену працю його мозку, він все ще не міг зрозуміти того факту.

— Так, я постригла його і продала, — сказала Делла. Адже ти все одно любитимеш мене? Таж я та сама, хоч в мене коротке волосся.

Джим розгублено глянув по кімнаті.

— Значить, немає уже твого волосся? — поспитав Джим із тупою настирливістю.

— І не шукай, його вже на знайдеш, — сказала Делла. Я ж тобі говорю: я постригла волосся і продала його. Джим, сьогодні Свят-Вечір. Будь до мене ласкавий, бож я це зробила для тебе. Може волосся на мой голові і можна перелічити, — продовжувала вона, — і її голос враз зазвучав із усією ніжністю і серйозністю, — але ніхто, ніхто не зумів би змірити моєї любови до тебе. Чи покласти смажити котлети, Джим?

Джим швидко прокидався із остовпіння. Він пригорнув Деллу в обійми. І ось лише десять секунд проаналізуймо цю справу з іншої площини. Бож що є більше — вісім долярів тижнево, — чи мільйон на рік? Математика і мудреці дадуть вам хибну відповідь. Волхви принесли дорогоцінні дари, але поміж тими дарами не доставало того чогось особливого. А зрештою ці туманні натяки, я поясню вам пізніше.

Джим вийняв із свого пальто пакетик і кинув його на стіл.

— Не зрозумій мене зле, Делл, — він сказав. Ніяка зачіска чи підстрижка не можуть заставити мене розлюбити моє дівча. Але розгорни цей пакетик, і тоді ти зрозумієш, чому в першій хвилині я оторопів.

Її білі, проворні пальці розірвали шнурок і папір. А враз із цим пронісся вигук неймовірної радости, яка, на жаль, швидко, по-жіночому, перемінилася у зойки і сльози, так що треба було вжити всіх заспокійливих засобів, на які був здібний господар цього дому.

Бож тут лежали Гребені — цього самого набору — один — задній, а два бокові, що ними Делла довго й з набожністю любувалась, дивлячись в одну з вітрин Бродвею. Прекрасні гребені зі вставленими по краях блискучими камінчиками, якраз відтінку її чудового каштанового волосся. Вона знала, що це були дуже коштовні гребені, і її серце давно побивалось за ними і страждало від нездійсненого бажання, мати їх за власність. І от тепер вони вже її, її власні, але немає уже її прекрасного волосся, що його мали оздоблювати так довго побажані прикраси.

Але вона горнула їх до грудей, і вкінці знайшла в собі силу підвести голову й усміхнутись крізь сльози, вона сказала:

— У мене дуже швидко росте волосся, Джим!

А тоді вона раптово підскочила неначе ошпарене котеня, і зойкнула: — Ох, ох!

Адже Джим ще не бачив її чудового подарунку. Вона поспішно простягнула йому на розкритій долоні ланцюжок. Матовий, дорогоцінний метал, здавалося випромінював її бурхливу, іскряну радість.

— Чи ж він не чудовий, Джим? Я за ним ціле місто оббігала, поки знайшла. Тепер можеш, хай і сто разів денно, дивитися котра година. Дай мені свій годинник. Я хочу побачити, як це разом виглядатиме.

Але Джим замість її послухатись, ліг на кушетку та, заклавши руки за голову, усміхнувся:

— Делл, — він сказав, — покищо прийдеться відкласти наші подарунки, хай трохи полежать. Вони тепер надто гарні, щоб ними користуватись. Я продав годинник, щоб купити тобі гребені. А тепер, будь ласка, саме пора смажити котлети.

* * *

Волхви, ті, які принесли дари Божому Дитятку в яслах, як відомо, були незвичайно мудрі люди. Вони й завели звичай — різдвяних дарунків. І тому, що вони були мудрі, то і їхні дари були теж мудрі, можливо, що із домовленням на право виміни, у випадку непридатности. Тут я вам розповів, може незграбно, ось таку собі історійку про дурненьких дітей із восьмидолярового помешкання, які в дуже нерозумний спосіб пожертвували друг-другові свої найбільші скарби. Але нехай буде сказано в останньому слові до мудреців наших днів, що з усіх тих, які дають подарунки — ці двоє були наймудріші. Із усіх тих, хто приносить дари і їх приймає — справді наймудріші лиш подібні до цих двоїх. Скрізь — таки вони наймудріші. Власне вони є волхвами.

Як у нас колись...

(*Продовження зі стор. 2*)

зою, а той за яким було менше, був заступником.

А тим часом, пан-отець з братчиками у своєму домі в кухні, чекали на вислід виборів. Бож після закінчення виборів увесь гурт ішов на подвір'я священика, щоб йому першому заколядувати такими словами: „Різдво Твоє, Христе Боже Наш". А опісля парубки просили дозволу йти колядувати на село. Тоді священик дякував за коляду і просив їх, щоб вони колядуючи, поводилися християнськи, щоб не було п'яних, та щоб не було бешкетів. А теж, щоб нікого не минали, навіть і жебраків.

Опісля церковні братчики давали березі дзвінок, яким він, ідучи по селі від хати до хати, подзвонював, щоб усі знали, що це колядують на церкву. Його заступникові давали на гроші запечатану карнавку, в яку господарі вкидали гроші на потребу церкви. Село Мухівці, було досить велике: більше як 800 хат, тому за одну ніч неможливо було обійти все село. Треба було йти з колядою протягом двох ночей.

Колядуючи підходили до вікна, і береза голосно промовляв: „Добрий вечер пане господарю! Чи позволите Христа славити?" А господар відповідав: Просимо, просимо!" Тоді під вікном колядували: „Різдво Твоє, Христе Боже Наш..." По закінченні коляди господар виходив до колядників, дякував за коляду і давав їм дві паляниці, і 10 копійок в карнавку. Колядники (березги), взявши той дар, підносили його догори і так промовляли: „Який цей дар чесний, та величний, щоб такий цей господар був чесний та величний перед панами господарями, та перед Великим Богом! А ви, колядники, в руки шапки, яко дар Божий. При цих словах колядники, підоймивши на прощання шапки, йшли дальше. При колядниках був міхоноша, який мав мішок на паляниці. Як він назбирав 20 паляниць, то залишав їх у господаря, записавши його ім'я.

У першу неділю по Різдві, після Служби Божої в церкві, разом із священиком і церковними братчиками, яких було два при церкві, обраховували, скільки було грошей в карнавці, а скільки було вторговано за хліб у господаря. Бо хліб, хто для власного прохарчування, а хто для худоби, розкуповували, розуміється по дешевій ціні. По всіх обрахунках, радилися, що з тими грішми робити? Звичайно, ухвалювали: або купити якийсь образ, до церкви, або хоругов. А колядникам в подяку за те, що заколядували, давали три карбованці на музики.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне 31-го грудня 1980 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1980 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у СЕРЕДУ, 31-го ГРУДНЯ 1980 РОКУ ДО ПОЛУДНЯ

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

КОМІСІЯ ДЛЯ ПЕРЕБРАННЯ ВЛАДИ у Вашінгтоні натякає, що Уряд президента-електа Роналда Регена буде домагатися виасигнування більше фондів на озброєння, а зглядно на нові винаходи і закінчення вже запроєктованих плянів, як, наприклад, продукція бомбовика типу B-1 і пересувної міжконтинентальної ракети „Минитмен". Говориться покищо про 10 до 20 більйонів долярів, які будуть витрачені нацю ціль.

АКАДЕМІЧНЕ ТОВАРИСТВО „СІЧ"

бувших студентів в Ґрацу і Леобені в Австрії ділиться болючою вісткою з членством, що 2-го грудня 1980 р. в Чікаґо, упокоївся в Бозі

бл. п.

інж. АНАТОЛІЙ ВАСИНЧУК

Його Дружині, Донці, Братові з родиною та Друзям складаємо вислови глибокого співчуття

Головна Управа Акад. Т-ва „Січ"

В 40 ДЕНЬ СМЕРТИ

НАШОГО ДОРОГОГО МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

СВ. П.

ВОЛОДИМИРА ТИМЦЮРАКА

сотника УГА

буде відправлена

ПАНАХИДА

в СУБОТУ, 27-го грудня о год. 9-ій рано в церкві свв. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ в ЧІКАҐО, Ілл.

Про участь і молитви просять

дружина — ОЛЕНА з родиною

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

Незабутньої ДРУЖИНИ і СЕСТРИ

бл. п.

СТЕФАНІЇ САЛДАН

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в понеділок, 29-го грудня 1980 року, о год. 9-ій ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку,

а опісля, о год. 11:30

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

на могилі Покійної в Бавнд Бруку, Н. Дж.

У смутку:

чоловік — МИХАЙЛО

брат — ВОЛОДИМИР з родиною

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що у п'ятницю, 19-го грудня 1980 року, ненадійно, упокоїлась в Бозі,

наша Найдорожча ДОНЬКА і СЕСТРА

бл. п.

ОЛЯ ПЕТРІНЧИК

ПАРАСТАС у понеділок, 22-го грудня 1980 року, о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні Kohoot Funeral Home, 86 W 14th Street, Bayone, N.J.

ПОХОРОН у вівторок, 23-го грудня 1980 року, о год. 8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до церкви Успення Пресв. Богородиці у Байоні, Н. Дж., а опісля на цвинтар Holy Cross Cemetery, N. Arlington, N.J.

Горем прибиті:

ЮСТИНА — мама
ВАСИЛЬ — батько
ІВАН — брат з дружиною РЕҐІНОЮ
та ближча і дальша Родина

З глибоким смутком повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що по короткій недузі в п'ятницю, 19-го грудня 1980 року з Волі Божої відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ І ДІДУНЬО

бл. п.

ЕВГЕН РОМАН КОЛОДІЙ

ПАНАХИДА — відправиться в Kowalchyk Funeral Home, 129 Grand Street, Jersey City, N. J. в понеділок, 22-го грудня 1980 р. о год. 8-ій вечора.

ПОХОРОН — у вівторок, 23-го грудня 1980 р. 8:30 рано з похоронного заведення, а 9:30 з церкви свв. Петра і Павла, Джерзі Ситі, Ню Джерзі на український католицький цвинтар Св. Духа в Гемптонбурґу, Ню Йорк.

В безмежному горю:

дружина — ІРЕНА
син — МИХАЙЛО з родиною
донька — АРКАДІЯ з родиною
внук — МИХАСЬ
брат — ВОЛОДИМИР з родиною
сестра — ОЛЬГА ПАРУБЧАК з мужем СТЕПАНОМ
сестрінок — ЮРІЙ ТЕРЛЕЦЬКИЙ з родиною
та ближча і дальша родина в Америці, Україні, Польщі і Німеччині.

Завершім...

(Продовження зі стор. 2)

ської Центральної Ради жидів в Україні. Повинна бути згадка про Жидівське Міністерство при уряді УЦР, про написи в гебрейській мові на українських державних банкнотах, з чого варто було б помістити фотосвітлину в тій брошурі. Зовсім певно, що така інформативна література буде нам потрібною постійно і після відкриття парку бо напевно, що той парк буде вказаним в туристичних довідниках і тому його відвідуватимуть туристи, від яких літом аж роїться в Денвері.

Мабуть, що на те відкриття треба запросити ієрархів українських Церков — Католицької і Православної. Все це коштуватиме гроші і їх треба придбати наперед.

Маючи на увазі ці конечні видатки, наш Комітет повинен був звернутися до громадянства з проханням пожертвувати мінімум 50 тисяч долярів, а не 25 тисяч, бо зложення їх до Фундації знов залишить Комітет без грошей. Котрийсь наш галицький політичний діяч (здається, що Кость Левицький) сказав, що з бідними політики робити не можна. Це була правда, але тепер ми вже не є такі бідні й тепер українське громадянство національно свідоміше, ніж у тих часах.

Досвід доказує, що наше громадянство відчуває громадські потреби і є жертвенним. Треба тільки належно з'ясувати ті потреби.

З якої точки зору ми не підходили б в оцінці української участи в будові парку-пам'ятника в Денвері, то звідси прийдемо до висновку, що вона має і матиме позитивне значіння для нас і тому вона вартує наших зусиль і кошту. Вкажемо тільки на два основні аспекти цієї позитивної вартости. Перше — це доказ, що ми, так як усі культурні народи, вшановуємо пам'ять безчисленних жертв українського народу, а друге — це примірний доказ, що українці та жиди при добрій волі можуть стелити шлях до кращого співжиття.

Вкінці варто згадати, що імена усіх жертводавців і їхні пожертви будуть виказані в українській пресі. Пересилайте пожертви на таку адресу: Ukrainian Congress Commettee of America, Inc. Denver Branch 2279 So. Sable Blvd., Aurora, Colorado 80013.

Чеки слід виставляти на: Ukrainian Congress Committee of America, Inc. Babyn Yar Fund.